

Forslag til folketingsbeslutning

om fastsættelsen af offentlige standarder og normer for det offentliges serviceydelser.

Fremsat den 12. oktober 1972 af *Simonsen, Burgdorf, Poul Schlüter, Stetter, H.C. Toft og Ulla Worm.*

Folketinget opfordrer socialministeren til at overflytte den tekniske og sundhedsmæssige del af godkendelsen af daginstitutioner til de kommunale myndigheder, så detailkrav ophæves og der alene fastsættes enkelte generelle normer,

at overdrage kommunerne beføjelsen til at normere personale ved den enkelte daginstitution og
at overlade fastsættelsen af plejehjemsstandard til de kommunale myndigheder.

Bemærkninger til forslaget.

Som led i KVR-regeringens bestræbelser på at begrænse stigningen i de offentlige udgifter iværksatte den en kritisk gennemgang af de krav, som staten stiller til kommunerne om omfanget eller standarden af de forskellige offentlige serviceydelser.

Initiativet gennemførtes i forståelse med de kommunale organisationer, som senest i forbindelse med årsmødet i Kommunernes Landsforening i juni 1971 gav udtryk for, at amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes beslutninger og planlægning på de fleste områder er bundet af centralt fastsatte standarder og normer, at fastsættelsen af disse sker uden tværgående samordning af de økonomiske og arbejdsmæssige konsekvenser, og at systemet dermed i sig selv virker oppustende på den offentlige aktivitet.

Der forekommer især økonomisk tungtvejende eksempler herpå for børneinstitutioners og plejehjems område, hvor der er sket en fortsat kæde af standardforbedringer, uden at der samtidig er sket en samlet overvejelse af de økonomiske konsekvenser heraf, og uden at man egentlig kan henvise til bestemte beslutninger om at foretage en sådan hævelse af niveauet.

Finansministeriet udsendte den 27. august 1971 en redegørelse for den første etape af den kritiske gennemgang. Redegørelsen påviste en række områ-

der, hvor en ændring i de administrativt fastsatte regler kan gennemføres med økonomisk fordel uden nogen forringelse af det sociale niveau.

Medlemmer af den konservative folketingsgruppe fremsatte derfor den 16. november 1971 et forslag til folketingsbeslutning, som skulle pålægge regeringen at drage de administrative konsekvenser af denne redegørelse på daginstitutioners- og plejehjemsområdet. Alligevel er det endnu ikke lykkedes at få regeringen til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Ved at genfremsætte forslaget til folketingsbeslutning ønsker forslagsstillerne at pålægge regeringen snarest muligt at gennemføre ændringer på dette område. Der er i forhold til det tidligere forslag sket den ændring, at harmonisering af refusionsprocenten for plejehjem med refusionsprocenten for kollektive beboelser og beskyttede boliger for ældre er udeladt, idet dette punkt indgik i drøftelsen af ændring af omsorgsloven i forrige folketingssamling.

Daginstitutioner.

Børne- og ungdomsforsorgens personale anslås i perspektivplanredegørelsen at stige fra 18.400 i 1970 til 45.500 i 1985 ved en stigning i vuggestuedækningsgraden fra 7 pct. i 1970 til 30 pct. i 1985 og i børnehavedækningsgraden fra 17 pct. i 1970 til 50 pct. i 1985. Det svarer med de nuværende persona-

lenormer til en stigning i vuggestuepladser og pladser i privat dagpleje fra 9.100 i 1970 til 34.000 og i børnehavepladser fra 53.000 i 1970 til 130.000. Heroverfor står socialstyrelsens skøn over behovet i 1985: 60.000 pladser i vuggestuer og privat dagpleje og 190.000 børnehavepladser.

Efter forslagsstillernes opfattelse nødvendiggør disse prognoser, at spørgsmålet om personalenormeringer overlades til kommunerne, så de økonomiske ressourcer kan anvendes så hensigtsmæssigt som muligt. En reduktion af personalenormerne vil betyde, at der kan skaffes flere institutionspladser.

Godkendelse af formidling af dagpleje bør efter tilsvarende retningslinjer overtages af kommunerne.

Plejehjem.

Iflg. finansministeriets redegørelse findes der i et moderne plejehjem i dag 60 heltidsansatte i et plejehjem til 60 patienter. For få år siden ansås 40 heltidsansatte for fuldt ud tilstrækkeligt til i enhver henseende at tage sig af dette antal patienter. Perspektivplanredegørelsen skønner, at personaleforbruget ved den offentlige forsorg på institutioner for invalide- og folkepensionister vil stige fra 18.000 i 1970 til 43.000 i 1985. Denne beregning er baseret på et lavere personaleforbrug (80 ansatte pr. 100 patienter), end man i dag anvender i nye institutioner. Dertil kommer, at der i 1985 efter prognosen skal bruges 40.000 personer til omsorgen for hjemmeboende pensionister, hvilket er næsten en fordobling i forhold til 1970.

Der findes ingen bestemmelser om personalenormeringen i plejehjem, men staten refunderer 75 pct.

af driftsudgifterne. Personaleudviklingen understreger betydningen af en omlægning af refusionssystemet.

Der er derimod meget detaljerede krav til plejehjemsbyggeriets standard. Finansministeriet rejser i den omtalte redegørelse tvivl om, at der ved alle kravenes udformning er taget de fornødne økonomiske hensyn, og henviser til, at der ikke er enighed blandt de lægelige og sociale sagkyndige om berettigelsen af de konkrete krav.

Finansministeriet finder, at „der er grundlag for en gennemgribende forenkling af normerne således at det stort set overlades til de kommunale myndigheder at afgøre, hvilken standard plejehjemmene skal have. En sådan decentralisering fører over til spørgsmålet om ændrede refusionsregler“.

Lovændringer.

De foreslåede ændringer skulle indebære en væsentlig indskrænkning i centrale organers tilsynsvirksomhed og dermed en enklere, hurtigere og også billigere forretningsgang.

Finansministeriets redegørelse understreger, at både for daginstitutionernes og plejehjemmenes vedkommende må de foreslåede forenklinger betragtes som en overgangsløsning, idet det må forudses, at de nuværende procenttilskud vil blive søgt omgagt til f. eks. tilskud efter objektive kriterier eller bloktilskud.

Disse ændringer vil kræve lovændringer, hvorefter ændringerne af de mange normer og standarder kan gennemføres administrativt.